

→ **Ασχετο(;) :** Έβλεπα τις προάλλες ένα ντοκιμαντέρ για τη Γένοβα και υπήρχαν πλάνα και φωτογραφίες από τη δολοφονία του Τζουλιάνι. Όταν έπεσε νεκρός στον δρόμο ο νεαρός, αρχικά όλοι πάγωσαν και κάποιοι πήγαν κοντά του. Αμέσως μετά, οι διαδηλωτές που ήταν κοντά εξαφανίστηκαν: οι αστυνομικοί είχαν ρίξει ένα δακρυγόνο δίπλα στο πτώμα για να απομακρυνθούν οι διαδηλωτές. Στο επόμενο πλάνο ο νεκρός ήταν περικυκλωμένος από ένστολους. Η «φροντίδα» τους μάλιστα συνεχιζόταν πάνω στο άψυχο κορμί του, όπως βλέπουμε και στις φωτογραφίες-ντοκουμέντα που κάποιοι ρίσκαραν για να τραβήξουν.

Αρχικά, το τζιπ της αστυνομίας περνά πάνω από το πτώμα ενώ ο αστυνομικός συνεχίζει να σημαδεύει προς τα πίσω. Στη συνέχεια, οι... συνάδελφοί τους κλωτσούν το πτώμα!

Έτσι όπως κοιτούσα το πλάνο σκέφτηκα: αν ήταν κοντά πολλοί φίλοι του και έμεναν δίπλα στο πτώμα τι θα συνέβαινε; Εντελώς υποθετική ερώτηση αφού, αμέσως μετά τη δολοφονία, όποιος ήταν κοντά και ήταν μάρτυρας του γεγονότος ξυλοκοπήθηκε άγρια ή συνελήφθη· αυτό συνέβη και σε έναν δημοσιογράφο που τραβούσε φωτογραφίες. Μία εκδοχή είναι να είχαμε ίσως και άλλον νεκρό στην περίπτωση που οι οργισμένοι φίλοι –δικαίως πλέον– ασκούσαν βία εναντίον των αστυνομικών. Θέλω να το κάνω πιο απίθανο και υποθετικό το σενάριο, παίρνοντας όμως μια *φυσιολογική με βάση τον νομικό μας πολιτισμό* εκδοχή του. Δηλαδή, οι φίλοι και ο κόσμος που θα μαζευτόταν εκεί να μην ασκούσαν αλόγιστη βία, αλλά να απαιτούσαν να μείνουν δίπλα στον Τζουλιάνι μέχρι να έρθει το ασθενοφόρο. Και στο μεταξύ να απαγόρευαν στον δολοφόνο αστυνομικό να φύγει μέχρι να επιμεληθεί η πολιτεία του ζητήματος. Λέμε τώρα. Δηλαδή, θα έπρεπε να φωνάζουν κάποιον που να έχει τη σχετική αρμοδιότητα για να φροντίσει ώστε ο ένοχος να συλληφθεί και να γίνουν οι απαραίτητες διαδικασίες που προβλέπονται όταν ένας οποιοσδήποτε πολίτης αυτοδικαί. Σωστά μέχρι εδώ;

Αλήθεια, ποιον θα φώναζαν για τον φόνο; **Κλείνει η Παρένθεση]**

Όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό, ούτε η «τρομοκρατία» ούτε οι «κουκουλόφοροι» είναι η αιτία της αστυνομοκρατίας και του εκφοβισμού. Ούτε οι «γνωστοί-άγνωστοι» είναι άγνωστοι. Ο Τρόμος είναι η βασική επιδίωξη κάθε εξουσίας ως στοιχείο ελέγχου των πολιτών. Όσο πιο αντιδημοκρατική η εξουσία, τόσο περισσότερο προβάλλεται ο Τρόμος. Και τα τελευταία 20 χρόνια δεν έχει προβληθεί ποτέ περισσότερο στο σύνολο του Δυτικού κόσμου. Όσο για τα άλλοθι, πάντα βρίσκει κανείς αν θέλει. Όσο πιο πραγματικά τόσο το καλύτερο. Κι αν δεν υπάρχουν; Εύκολα κατασκευάζονται...

Και οι Άρχοντες κρύβονται απ' τον Λαό!

* * *

Καταλήγουμε, τόσο λογικά όσο και εμπειρικά, στη διαπίστωση ότι τα κόμματα στην κοινοβουλευτική δημοκρατία δεν εφαρμόζουν τις ιδεολογικές βάσεις και αρχές τις οποίες επικαλούνται. Και αυτό, από το 1990 και μετά, οδηγεί όχι μόνο στην απαξίωση του σοσιαλισμού –που δεν εφαρμόστηκε– αλλά και του φιλελευθερισμού – που επίσης δεν εφαρμόζεται, αλλά και της πολιτικής γενικώς. Έτσι, η συζήτηση περί του Τέλους των Ιδεολογιών δεν γίνεται στο πλαίσιο απελευθέρωσης της σκέψης απ' τα κλειστά στεγανά τους, αλλά στο πλαίσιο μιας βαθιάς συντηρητικής στροφής και της ολιγαρχικής διακυβέρνησης που πραγματοποιείται.